

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.895 van 30 december 1998

A. 76.968/VIII-728

In zake : **REMY** Alain,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Jean-Marie DERMAGNE en
Graziella MARTINI, advocaten,
avenue de Behogne 78
5580 Rochefort,

tegen :

**de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen (NMBS),**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe GERARD,
advocaat bij het Hof van Cassatie,
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 30 december 1997 ingediende
verzoekschrift, waarbij Alain REMY de nietigverklaring
vordert van de beslissing van het directiecomité van de
NMBS van 3 november 1997 om hem als tuchtmaatregel de
afzetting op te leggen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 juni 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure, ingediend door verzoeker;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 november 1998;

Gehoord het verslag van Mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DERMAGNE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. WERCK, loco Mr. GERARD, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker, die op 16 september 1974 bij de NMBS in dienst getreden is, oefent het ambt van schrijver uit.

Tussen 1977 en 1986 worden hem verschillende straffen opgelegd. Het gaat om twee terechtwijzingen, de

ene wegens het ontbreken van een kasstaat, met herhaling, de andere wegens te laat aankomen, om één eenvoudige vermaning voor overtredingen inzake internationale zendingen en één strenge vermaning wegens het niet verantwoorde oproepen van de hoofdconducteur en het niet-naleven van de regels inzake veiligheid van de fondsen, om een afhouding van 1/5e van de dagwedde wegens ernstige en herhaalde nalatigheden inzake de bewaring van fondsen en om dezelfde straf gepaard gaande met de bedreiging met strengere maatregelen indien een nieuwe ernstige fout begaan wordt, wegens een niet-commerciële houding en een tendentieuze interpretatie van onderrichtingen.

Na een verplaatsing schenkt hij voldoening en wordt hij in 1992 zelfs gelukgewenst voor zijn actieve deelneming aan het ontwikkelen van computerprogramma's.

Op 4 januari 1994 wordt hem als straf schorsing in de bediening voor de duur van één week, met bedreiging met afzetting in geval van herhaling, opgelegd wegens het plegen van bedrog bij het prikken.

Op 30 november 1994 legt de verwerende partij hem als straf schorsing in de bediening op voor de duur van één maand, met bedreiging met afzetting, wegens een daad van tuchteloosheid, op de grond dat hij in de trein op heterdaad betrapt is terwijl hij sliep, ondanks de opmerkingen die hem in dit verband reeds gemaakt waren.

Op 18 september 1995 wordt hij voor de duur van drie maanden in zijn bediening geschorst wegens onkiese daden, namelijk het gebruik van de telefoon voor privé-doeleinden en het ingeslapen zijn op de plaats van het werk.

Deze straf wordt door de Raad van State nietig verklaard op de grond dat geen rekening gehouden is met de gezondheidsproblemen van verzoeker, zodat de verwerende partij een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling begaan heeft.

2. Op 14 april 1997 stelt de heer FALIZE, wnd. afdelingssecretaris, voor verzoeker af te zetten om de volgende redenen :

- " - positieve alcoholtest op 09-04-97 (3,29 gr);
- ongehoorzaamheid;
- tuchtelooheid (zie het verslag als bijlage) - 4e herhaling in de loop van de laatste 39 maanden".

Hij voegt bij het formulier ad hoc een verslag waarin hij in detail zijn voorstel uiteenzet.

3. Op 24 april 1997 betwist verzoeker uitvoerig het strafvoorstel en vraagt hij om voor de raad van beroep te verschijnen, bijgestaan door de verdediger van zijn keuze.

4. Op 12 mei 1997 dient de heer LINDEN, afdelingssecretaris, een door de heer FALIZE opgestelde nota in om te antwoorden op de uitleg van verzoeker en geeft hij de mening te kennen dat het strafvoorstel gerechtvaardigd is.

5. Op 13 mei 1997 stelt de heer BALAES, eerstaanwezend ingenieur-afdelingshoofd, voor de straf te handhaven.

6. Op 4 juni 1997 maakt de heer LINDEN een bijlage op bij het formulier van 14 april 1997. Hij stelt de volgende nieuwe feiten vast :

- " - weigering om een ademtest te ondergaan
- ongehoorzaamheid
- ongeoorloofd verlaten van de post".

7. Op 18 juni 1997 verantwoordt verzoeker zich.

8. Op 19 juni 1997 brengt zijn hiërarchische meerdere een advies uit, waarin hij zijn oordeel te kennen geeft, namelijk dat, "gezien de algehele slechte wil van de ambtenaar, de leugenachtige verklaringen tegenover zijn meerderen, er grond is om meer dan ooit zijn afzetting voor te stellen".

9. Op 15 september 1997 zenden de algemene diensten personeel en sociale zaken aan de raad van beroep een verslag toe.

10. Tijdens zijn vergadering van 28 oktober 1997 hoort de raad van beroep de partijen en neemt hij de volgende beslissing :

" Aangezien de hierboven genoemde feiten bewezen zijn (eenparigheid);

Aangezien de voorgestelde straf in verhouding staat tot de ten laste gelegde feiten, gelet op het verleden op disciplinair gebied van de betrokkene;

Aangezien noch het feit dat hij een zwakke gezondheid heeft, noch dat hij zijn taken gewoonlijk uitvoert tot voldoening van zijn hiërarchische meerderen, hem vrijpleiten van de op 9 april en 4 juni 1997 vastgestelde fouten, die wijzen op de echte problemen die betrokkene heeft om zich in zijn werkkring te integreren. De opgelopen straffen lijken op zijn gedrag geen enkel effect te hebben;

Gelet op de paragrafen 1 tot 4, 8, 17, 53, 58 tot 61, 63, 72 en 101 tot 104 van het ARPS 550 (tuchtreglement);

Om deze redenen,

sluit de raad zich aan bij het voorstel van de maatschappij (acht stemmen tegen drie) en stelt hij voor de betrokkene als straf de afzetting op te leggen".

11. Tijdens zijn vergadering van 3 november 1997 sluit het directiecomité zich bij dit advies aan en zet het de betrokkene af.

Het gaat om de bestreden handeling, die bij een ter post aangetekend schrijven op 4 november 1997 aan verzoeker ter kennis gebracht wordt;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en "aan ontoereikendheid van feitelijk juiste en rehtens aanvaardbare motieven"; dat hij in een eerste onderdeel betoogt dat de tuchtoverheid zich er niet mee mag vergenoegen de grieven te vermelden en te beweren dat ze bewezen zijn, zonder op zijn argumenten in te gaan; dat hij de feiten betwist "in zoverre hij op 9 april 1997, op het ogenblik dat bij hem de tekenen van dronkenschap vastgesteld zijn, niet meer in dienst was omdat hij verlof gekregen had"; dat hij betoogt dat hij op 4 juni 1997 niet geweigerd heeft de ademtest te ondergaan en zijn dienst alleen om gezondheidsredenen verlaten heeft;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de hem op 9 april 1997 ten laste gelegde feiten erkend heeft, maar gepoogd heeft de staat waarin hij verkeerde op grond van diverse omstandigheden te verantwoorden, zoals de inname van bepaalde geneesmiddelen; dat dezelfde vaststelling dient te worden gedaan voor de feiten van 4 juni 1997; dat de verwerende partij derhalve de feiten als bewezen heeft kunnen beschouwen zonder op de argumenten van verzoeker te hoeven antwoorden; dat het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 1 tot 4, 53, 61, 63 en 72 van het tuchtreglement, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan schending van het evenredigheidsbeginsel; dat hij aanvoert dat hij afgezet is terwijl hij voordien niet voor soortgelijke feiten bestraft was, hoewel er krachtens de paragrafen 63 en 71 alleen mag worden afgezet in specifieke gevallen van herhaling; dat hij betoogt dat er gewag gemaakt wordt van een door de Raad van State nietig verklaarde straf;

Overwegende dat paragraaf 53, eerste lid, van het tuchtreglement bepaalt dat "afzetting (...), als uiterste maatregel, voorgesteld (wordt) wanneer de ernst, de herhaling of de aard van de fouten zulks vereist"; dat paragraaf 61 van dat reglement bepaalt dat "de gradatie van de tuchtstraffen die wegens drankmisbruik voor bedienden moeten worden voorgesteld, (...) rekening (houdt) met de aard van de door hen uitgeoefende functie, met de vaststellingen betreffende de staat waarin ze verkeren, met eventuele herhaling"; dat naar luid van paragraaf 63 de overheid kan voorstellen een bediende af te zetten die zich drie maal per jaar aan drankmisbruik schuldig maakt; dat paragraaf 72 het volgende bepaalt :

" Andere daden van tuchteloosheid dan ongehoorzaamheid zoals beledigende woorden of onbeschofte houding tegenover een chef enz., worden bestraft als volgt :

- de eerste maal, met een straf gaande tot de tijdelijke verlaging in rang en bedreiging met afzetting als het geval zich nog voordoet.

Als dergelijke feiten bijzonder erg zijn, kunnen ze bestraft worden met verlaging in rang voor onbepaalde duur en bedreiging met afzetting als het geval zich nog voordoet, en zelfs met afzetting;

- de tweede maal, met afzetting";

dat die bepalingen de grondslag vormen van de bestreden handeling, die als volgt gemotiveerd is :

" Aangezien de voorgestelde straf in verhouding staat tot de ten laste gelegde feiten, gelet op het verleden op disciplinair gebied van de betrokkene;

Aangezien noch het feit dat hij een zwakke gezondheid heeft, noch dat hij zijn taken gewoonlijk uitvoert tot voldoening van zijn hiërarchische meerderen, hem vrijpleiten van de op 9 april en 4 juni 1997 vastgestelde fouten, die wijzen op de echte problemen die betrokkene heeft om zich in zijn werkkring te integreren. De opgelopen straffen lijken op zijn gedrag geen enkel effect te hebben";

dat de bestreden handeling geen uitdrukkelijke verwijzing naar de door de Raad van State nietig verklaarde straf bevat; dat uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij met die straf geen rekening gehouden heeft, maar dat verzoeker verschillende malen voor ernstige en herhaalde feiten bestraft is; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, op dertig december 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. ROBA, toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier,

De Voorzitter,

N. ROBA.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.